

Belastingkamer:
Kenmerk: 196/75
NS

UITSPRAAK:

HET GERECHTSHOF TE AMSTERDAM

Eerste Meervoudige Belastingkamer

1. De procedure.

Op 7 februari 1975 is onder nummer 196/75 ingekomen ter griffie van het Gerechtshof het beroepschrift van Mr. X te Z, tegen de hem door de inspecteur der directe belastingen te Y met dagtekening 17 december 1974 opgelegde aanslag tot navordering van inkomstenbelasting over het jaar 1969.

De inspecteur heeft een verzoekschrift ingezonden.

Ter zitting van 17 april 1980 zijn gehoord belanghebbende en de inspecteur.

Aan belanghebbende is over het jaar 1969 een aanslag tot navordering van inkomstenbelasting opgelegd naar een belastbaar inkomen van f 72.024,-- zonder verhoging.

Belanghebbende heeft in beroep geconcludeerd tot het vernietigen van de aanslag. De inspecteur heeft geconcludeerd tot het handhaven van de aanslag waarvan beroep.

2. De feiten.

Belanghebbende, van beroep advocaat en procureur te Z is ongehuwd. Belanghebbende is geboren in 1920.

Aan belanghebbende is voor het jaar 1969 een primitieve aanslag in de inkomstenbelasting opgelegd -overeenkomstig de door hem gedane aangifte- naar een belastbaar inkomen van f 34.913,--.

In dit belastbare inkomen was terzake van beroepsuitoefening als winst uit onderneming begrepen f 8.187,54.

Het aangiftebiljet inkomstenbelasting 1969 vermeldt bij vraag 11 "winst uit onderneming":

"Bij de aangifte moeten worden overgelegd:

- gewaarmerkte afschriften van de jaarstukken over het jaar 1969 (1968/1969);
- of, bij gebreke daarvan, een gespecificeerde winstberekening over het jaar 1969.

Belanghebbende heeft achter deze woorden geschreven: "bijlage". Die bijlage, eigenhandig geschreven door belanghebbende, vermeldt voorzover hier van belang het volgende:

“Winstberekening over 1969.

Totaal ontvangen f 56.342,53

hieronder begrepen f 18.000,-- voor verrichte werkzaamheden, waarvoor nog te declareren!

In mindering op de f 56.342,53 gelden f 20.000,-- wegens reeds over 1968 verantwoorde ontvangsten, die per 1-1-1969 nog niet gedeclareerd waren.

Resteert derhalve	f 36.342,53	
Hiervan af	<u>f 24.554,99</u>	alle onkosten
	f 11.787,54	
In mindering	<u>f 3.600,---</u>	wegens praktijk waarneming betaald aan Mr. A.
Resteert derhalve	<u>f 8.187,54”</u> .	

Het aangiftebiljet 1969 is ter inspectie ingekomen op 29 juni 1970; de aanslag is ter inspectie berekend op 14 oktober 1970.

Aan belanghebbende zijn vóór het opleggen van de primitieve aanslag geen gegevens of inlichtingen gevraagd, noch is aan hem verzocht boeken of andere bescheiden ter inzage over te leggen.

De navorderingsaanslag is opgelegd naar aanleiding van een boekenonderzoek dat door de Rijksaccountantsdienst is ingesteld. Het boekenonderzoek betrof de jaren 1969 tot en met 1971. Bij dit onderzoek is gebleken dat privé-opnamen niet waren geboekt, kolommen van het kas-, bank- en giroboek niet waren geteld, kassaldi niet waren vermeld, geen debiteuren- en crediteurenlijsten aanwezig waren, verschillen aanwezig waren ten aanzien van gelden van derden en voorts dat vele tellingen foutief waren.

Bij de aanslag tot navordering van inkomstenbelasting over het jaar 1969 is het belastbare inkomen verhoogd met f 37.000,--wegens negatief privé en f 111,--wegens minder kosten.

Aan de verhoging wegens negatief privé ligt de volgende berekening ten grondslag:

Vermogen - exclusief belastingschulden:

<u>Bezittingen:</u>	<u>1/1/1969</u>	<u>1/1/1970</u>
Pand b-straat	f 15.000,--	f 15.000,--
Auto (afschr. 4 j.)	" 7.000,--	" 5.000,--
Effecten	" 625.261,--	" 611.770,--
Spaartegoeden	" 173.723,--	" 189.093,--
Kasgeld	" -,--	" -,--
Vorderingen	" 20.000,--	" 18.000,--
Verschotten	" <u>-,--</u>	" <u>-,--</u>
	f 840.984,--	f 838.863,--
	=====	=====

Schulden:

Gelden van derden	f 338.621,88	f 384.912,74
Kapitaal "erven"	" 40.047,--	" 25.047,--
Schuld moeder	" 11.500,--	" 11.500,--
Dividendschuld moeder	" 11.123,72	" 11.666,46
Renteschuld	" <u>-,--</u>	" <u>3.900,--</u>
	f 401.292,60	f 437.026,20
	=====	=====

Vermogen per 1/1/1969	f 439.692,--	
Vermogen per 1/1/1970		f 401.837,--

Uit het vorenstaande volgt dat het vermogen
In 1969 is afgenomen met f 37.855,--

Indien echter worden uitgeschakeld:
koersverschillen, geleden op de effecten, ad f 67.865,--
en de waardedaling van de auto f 2.000,-- f 69.865,--
blijkt er in 1969 een vermogenstoename
te zijn van f 32.010,--

Op basis van door belanghebbende verstrekte gegevens heeft de Rijksaccountant
privé-uitgaven (waaronder
belastingbetalingen) berekend
tot een bedrag van f 14.841,--

Indien de onbenoemde privé-uitgaven
worden gesteld op f 26.000,--,
in welk geval de privé-uitgaven
in totaal hebben bedragen f 40.841,--
moet belanghebbende in 1969 een inkomen
- in geld - hebben gehad van f 72.851,--

Belanghebbende heeft aangegeven
als inkomen f 34.913,--
Dit bedrag dient te worden verhoogd
met de afschrijving op het pand ad f 750,--
en met een bedrag van f 111,--
wegens minder kosten dan werd aangegeven f 35.774,--
zodat aan inkomen te weinig werd aangegeven f 37.077,--

Reden waarom bij de aanslag tot navordering het belastbare inkomen is verhoogd met
afgerond f 37.000,-- onder de benaming "verhoging wegens negatief privé" en met

f 111,-- wegens minder kosten.

Het aangegeven vermogen per 1/1/1970 exclusief belastingschulden beliep f 421.567,--. Het verschil tussen dit bedrag en het hiervoor genoemde bedrag van f 401.837,-- zijnde f 19.730,-- is als volgt samengesteld

Hogere waarde auto	+ f 4.500,--
Meer banktegoeden	+ f 5.537,--
Meer schulden	- <u>f 29.767,--</u>
	f 19.730,--
	=====

Ook met betrekking tot aan het onderhavige jaar -1969- voorafgaande jaren hebben in opdracht van de inspecteur boekenonderzoeken plaatsgevonden te weten:

In	1952 -	met betrekking tot de vermogensheffing	
		ineens en de vermogensaanwasbelasting	
	1953 -	met betrekking tot de inkomstenbelasting	
		over	“ 1950 en 1951
	1954 -		“ 1952 en 1953
	1956 -		“ 1954 en 1955
	1957 -		“ 1954 en 1955
	1959 -		“ 1956 en 1957
	1962 -		“ 1958 en 1959
	1966 -		“ 1963 en 1964

Bij de onderscheiden boekenonderzoeken zijn steeds tekortkomingen in de boekhouding vastgesteld. Naar aanleiding van die tekortkomingen hebben correcties op de aangegeven belastbare inkomens plaatsgevonden

Bij het boekenonderzoek over de jaren 1963 en 1964 is in het daarvan opgestelde rapport aan de belastingadministratie voorgesteld, de boekhouding niet te aanvaarden als grondslag voor de berekening van belanghebbende's winst uit onderneming. De inspecteur heeft het voorstel gevolgd.

Rapporten van deze boekenonderzoeken bevonden zich ten tijde van het opleggen van de primitieve aanslag in de ter inspectie aangehouden legger van belanghebbende.

Belanghebbende heeft in alle aangiften van de hem uit zijn beroepsuitoefening opgekomen winst, aangifte gedaan zoals hij die voor het onderhavige jaar heeft gedaan. De inrichting van belanghebbende's boekhouding alsook de wijze van het boeken van inkomsten en uitgaven zijn steeds dezelfde gebleven.

3. Het geschil.

Belanghebbende stelt terzake van de hem opgelegde aanslag tot navordering vooreerst dat hem nimmer voldoende gegevens zijn verstrekt om de berekeningen van de Rijksaccountant te controleren en voorts dat

- a. de vermogens waarop de vermogensvergelijking is gebaseerd niet juist zijn;
- b. bij de berekening van het privé geen rekening is gehouden met een verkoop van effecten ad f 16.682,--;
- c. bij de berekening van het privé ten onrechte geen rekening is gehouden met verkoop van effecten uit een door hem beheerde boedel ad f 53.569,--;
- d. het nieuwe feit ontbreekt.

De inspecteur betwist de juistheid van het aldus door belanghebbende gestelde.

4. De standpunten van partijen.

Belanghebbende

De aanslag is ten onrechte opgelegd en belanghebbende heeft zijn bezwaren tegen de aanslag in een uitvoerige briefwisseling met de inspecteur uiteengezet. Deze bezwaren zijn nog helemaal niet behandeld of onderzocht.

Belanghebbende heeft vergeefs verzocht hem te willen doen toekomen de volledige berekeningen en niet slechts de eindgetallen, waarop de aanslag is gebaseerd, met alle becijferingen en specificaties van de vermogensvergelijkingen,

waarop de aanslag is gebaseerd.

Geen rekening is gehouden met het feit dat in 1969 aan effecten C is verkocht voor een bedrag van f 53.569,-- en dat dit bedrag door belanghebbende is geïnd. Ook is geen rekening gehouden met, een bedrag van f 16.682,-- wegens verkoop van effecten via de firma D B.V.

Belanghebbende kan zich geenszins verenigen met de veel te hoge volkomen uit de lucht gegrepen bedragen welke belanghebbende jaarlijks privé volgens willekeurige schattingen zou hebben uitgegeven boven en naast de bedragen die daarvoor reeds in de boeken zijn opgevoerd.

Ook heeft belanghebbende een aantal verkeerde berekeningen gesignaleerd, zonder dat ook daarop werd ingegaan, terwijl belanghebbende tenslotte heeft aangetoond door bewijsstukken, dat ook volgens die bewijsstukken meer dan voldoende middelen ter beschikking staan om alle werkelijke privé uitgaven mede daaruit afdoende te dekken, zodat er geen enkele reden voor navordering bestaat.

Een nieuw feit waarop navordering kan worden gebaseerd is niet aanwezig. De aanslag is dan ook geheel ten onrechte opgelegd en zal volledig moeten worden vernietigd.

De inspecteur.

De Rijksaccountant alsook de inspecteur hebben zich gebaseerd op door belanghebbende verstrekte gegevens. De berekening van de koersverschillen op effecten zijn door de Rijksaccountant tijdens het onderzoek aan belanghebbende medegedeeld evenals de berekening van het benoemde privé. Alle overige becijferingen zijn door de Rijksaccountant verstrekt in een brief d.d. 4 januari 1974.

Wat de stellingen van belanghebbende in haar onderdelen betreft merkt de inspecteur nog op:

ad a. de Rijksaccountant heeft zich bij de berekening van de te verantwoorden gelden per 1-1-1969 en 1-1-1970 gebaseerd op door belanghebbende verstrekte saldilijsten.

De door belanghebbende in zijn brief d.d. 15 mei 1974 bestreden posten komen voor op deze door belanghebbende opgestelde lijsten. Belanghebbende gaat niet akkoord met waardemutaties auto. Deze waardemutaties, die niet in het belastbaar inkomen zijn begrepen, worden in de vermogensvergelijking door de Rijksaccountant terecht geëlimineerd. Belastingbetalingen worden als benoemde posten opgevoerd, belastingschulden moeten derhalve uit de begin- en eindvermogens geëlimineerd worden.

Belanghebbende heeft niet bewezen dat de begin- en eindvermogens waarop de vermogensvergelijking gebaseerd is onjuist zijn.

- ad b. Inderdaad is geen rekening gehouden met het in de brief van belanghebbende d.d. 15 mei 1974 op vervolgblz. 1 vermelde bedrag ad f 16.682,-- wegens verkoop van effecten omdat belanghebbende deze verkoop nimmer aan de Rijksaccountant heeft medegedeeld.

Indien belanghebbende deze verkoop alsnog kan bewijzen kan het bij navordering vastgesteld belastbaar inkomen 1969 verminderd worden met f 16.682,--.

- ad c. De verklaring van belanghebbende in zijn brief van 19 januari 1974 dat bij het negatieve privé ten onrechte geen rekening is gehouden met een verkoop voor de boedel ad f 53.569,-- is in tegenstelling met zijn brief van 15 mei 1974 waar belanghebbende stelt, op vervolgblad 4, dat hij geen boedel beheert. Een herhaaldelijk gevraagd overzicht van het verloop van het beheer van de boedel is door belanghebbende nimmer verstrekt.

Zelfs indien belanghebbende effecten voor de boedel verkocht zou hebben -dit is niet door hem bewezen en wordt derhalve ontkend- dan nog is dit geen verklaring voor het negatieve privé aangezien belanghebbende niet de enige gerechtigde tot de boedel was.

Overigens heeft de Rijksaccountant deze opbrengst niet aangetroffen in de boeken van belanghebbende.

ad d. Gezien de aard van de correcties is volgens de inspecteur het bestaan van een nieuw feit niet twijfelachtig.

Het aantal bij belanghebbende ingestelde boekenonderzoeken is groter dan bij belastingplichtigen met een beroep als dat van belanghebbende gebruikelijk is. Belanghebbende heeft niet voldaan aan de op hem op grond van artikel 47 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen rustende verplichtingen. Derhalve dient belanghebbende te bewijzen dat en in hoeverre het belastbare inkomen te hoog is vastgesteld.

5. Het gerechtelijk oordeel.

De primitieve aanslag voor het jaar 1969 is opgelegd overeenkomstig de aangifte. Die aanslag is ter inspectie op 14 oktober 1970, derhalve kort na de binnenkomst van het aangiftebiljet ter inspectie op 29 juni 1970, berekend.

Bij het aangiftebiljet waren niet gevoegd door belanghebbende gewaarmerkte jaarstukken over het onderhavige boekjaar. Belanghebbende heeft op dit punt volstaan met het bijvoegen van een bijlage, houdende een berekening van door hem behaalde winst. Die berekening is hiervoor onder de feiten weergegeven. Daaruit blijkt dat die berekening in geen deele is een gespecificeerde berekening van de winst die belanghebbende in zijn beroepsuitoefening heeft behaald.

Een aangifte waarbij, met betrekking tot een zo wezenlijk gedeelte daarvan als in casu belanghebbenden winst uit onderneming, noch de gevraagde gewaarmerkte afschriften van de jaarstukken noch in plaats daarvan een gespecificeerde berekening van die winst zijn gevoegd, bevat niet de gegevens op grond waarvan de inspecteur zich omtrent de juistheid van die aangifte een oordeel kan vormen.

Rapporten houdende het verslag van boekenonderzoeken, ingesteld over aan het onderhavige jaar voorafgaande jaren waren ten tijde van het opleggen van de primitieve aanslag in de legger van de belastingplichtige aanwezig. Bij die boekenonderzoeken waren steeds tekortkomingen in de boekhouding vastgesteld. Naar aanleiding van die tekortkomingen hebben correcties op de aangegeven

belastbare inkomens plaatsgevonden.

Bij het boekenonderzoek over de jaren 1963 en 1964 is in het daarvan opgestelde rapport aan de belastingadministratie voorgesteld de boekhouding niet te aanvaarden als grondslag voor de berekening van belanghebbendes winst uit onderneming. De inspecteur heeft dit voorstel gevolgd. Niet gebleken is, noch gesteld, dat belanghebbende dit standpunt in rechte heeft aangevochten.

Voorts staat vast, dat belanghebbende in alle voorafgaande jaren aangifte van de hem uit zijn beroepsuitoefening opgekomen winst heeft gedaan op de wijze als hij dit ook voor het onderhavige jaar heeft gedaan, en voorts dat de inrichting van belanghebbendes boekhouding alsook de wijze van het boeken van inkomsten en uitgaven steeds hetzelfde zijn gebleven. In dit verband kan niet eraan worden voorbijgegaan dat -naar de inspecteur onbetwist heeft gesteld- het aantal bij belanghebbende ingestelde boekenonderzoeken groter is dan bij belastingplichtigen met een beroep als dat van belanghebbende, gebruikelijk is.

Een en ander vaststellen brengt zich dat reeds ten tijde van het vaststellen van de primitieve aanslag redenen aanwezig waren om met betrekking tot het beloop van de winst die belanghebbende uit zijn onderneming verkreeg, aan de juistheid van de door belanghebbende bij diens aangifte verstrekte gegevens te twijfelen. Aan belanghebbende zijn deswege geen gegevens of inlichtingen gevraagd, noch is hem gevraagd boeken of andere bescheiden ter inzage te verstrekken.

Zo de primitieve aanslag tot een te laag bedrag is opgelegd is dit een gevolg van het feit dat de inspecteur met betrekking tot de controle van het beloop van de winst die belanghebbende uit onderneming verkreeg, niet die zorg in acht heeft genomen die redelijkerwijze van hem mocht worden gevorderd. Navordering is mitsdien uitgesloten.

6. De beslissing.

Vernietigt de aanslag tot navordering.

Aldus gedaan in raadkamer van 17 april 1980 door Joosten, voorzitter, Wiegel en Van Ravels, leden, in tegenwoordigheid van Polman, griffier.

Polman

Joosten

AANGETEKEND VERZONDEN

22 JAN. 1981

AAN PARTIJEN.